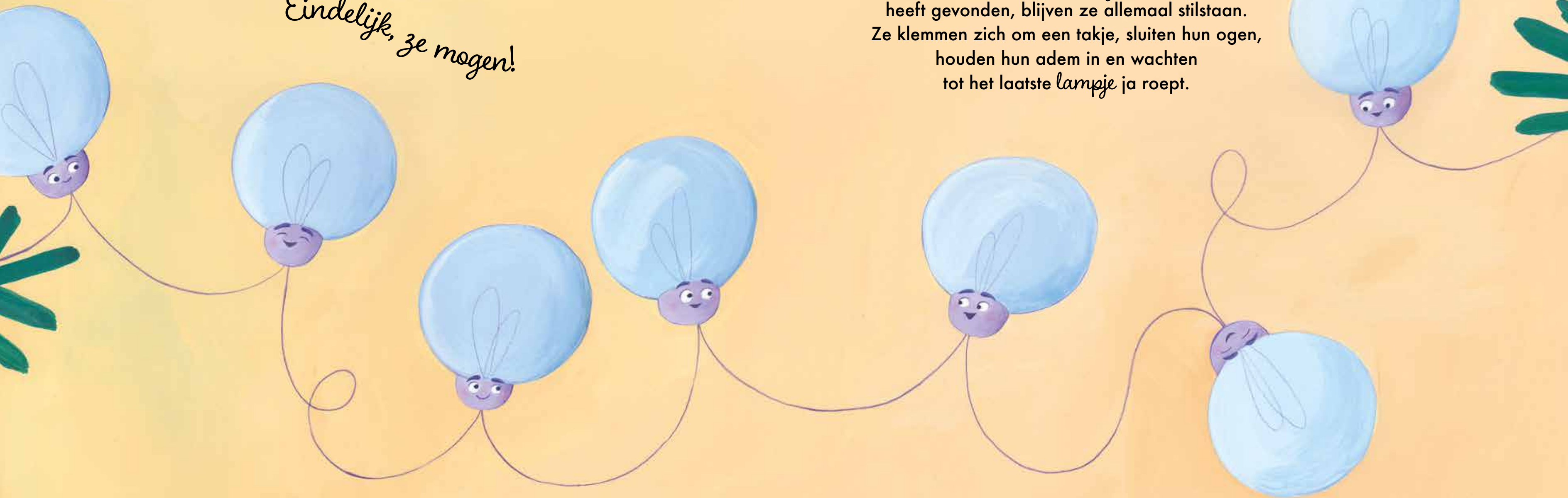

Eindelijk, ze mogen!

Zodra het laatste *kerstlampje* een mooi plekje heeft gevonden, blijven ze allemaal stilstaan. Ze klemmen zich om een takje, sluiten hun ogen, houden hun adem in en wachten tot het laatste *lampje* ja roept.

Hand in hand vinden de *lampjes* hun weg tussen de dennennaalden. Ze huppelen van tak naar tak en slingeren van plezier.

Dat is het teken waarop ze hun ogen mogen openen en hun licht mogen laten schijnen.

3 ... 2 ... 1 ... 'Ja!'

Allemaal juichen ze van plezier!
Of nee, wacht, niet iedereen juicht. Eén *lampje*
blijft stil. Eén *lampje* houdt nog steeds zijn adem in
en knijpt zijn ogen nog steeds stevig dicht. Eén *lampje*
doet enorm zijn best, gebruikt al zijn kracht,
maar nee ... dat ene *lampje* brandt niet.